

[Bertel Haarder.]

ikke, og jeg erkender, at vi har dem ikke. Men hvorfor har vi dem ikke? Det er måske bl. a., fordi vi har brugt dem til nogle oppustede og alt for lange, kostbare uddannelser og især til overflødige universitetsbyggerier. Inden for uddannelsessektoren er der i den grad brug for at omprioritere, så vi i hvert fald fra nu af investerer de rette steder. Det er vejen til at få penge til tiltrængte reformer.

Så er der i øvrigt uenighed om forskellige ting blandt ordførerne. Jeg vil bare føje den bemærkning ind — og jeg tror, hr. Halvgaard er enig i det — at en af måderne, hvorpå man kan løse problemerne, er ved at overlade så mange afgørelser som muligt til skolenævnene. Kravet om lovbestemt ensartethed er jo kun velbegrundet dér, hvor det drejer sig om nødvendige elementære færdigheder især i dansk og regning og også enkelte andre steder på visse klassetrin. Men i de øvrige fag, som fylder en stor del af skolens program, er kravet om lovbestemt ensartethed ikke særlig velbegrundet. Den eneste begrundelse, jeg kan finde nogen steder, er visse lærergruppers behov for at have et sikkert levebrød, og det forstår jeg så udmærket, men det er bare et spørgsmål, om det skal få os til at presse en bestemt uddannelsesteknokratisk støbeform ned over alle landets folkeskoler.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Indledningsvis skal jeg takke for de positive tilkendegivelser, der har været, fordi socialdemokratiet har valgt at arbejde ud fra det lovforslag, som den tidligere venstre-regering har fremsat, og som også er fremsat af fru Tove Nielsen m. fl., og jeg skal knytte nogle bemærkninger til de enkelte indlæg.

Fru Tove Nielsen var inde på en række af de spørgsmål, hvor der er uenighed imellem socialdemokratiet og venstre. Det er klart, at i det spørgsmål, der drejer sig om niveaudelingen, er der principiel uenighed om, hvorvidt man skal lave en skole, som virkelig er udelt, eller man skal lave en skole, der i bestemte fag tilbyder bestemte kurser.

Vi har valgt — og vil også komme med det som et ændringsforslag — ikke at insistere på, at den mening, vi har, er den bedste, men tværtimod at lægge op til en mulighed for kompromis på dette område ved at

sige, at vi har alle sammen — og det er understreget her i dag af adskillige ordførere — en vilje til at lægge beslutninger ud til de enkelte skoler, til skolenævnene og til lærerrådene.

Derfor vil vi foreslå, at det bliver den enkelte skole, der tager stilling til, om man skal opdele børnene i disse fag, eller om man skal holde børnene sammen også i disse fag. Og med de bemærkninger, der i dag er faldet om den øgede indflydelse til skolerne og med tilslutningen til nærdemokratiet, skulle man tro, at der her var mulighed for at nå til enighed.

Fru Tove Nielsen var også inde på spørgsmålet om prøverne, og hr. Sigsgaard rejste spørgsmålet om, hvordan vi så på prøverne. Vi har, som det også er blevet understreget, tilkendegivet vores principielle stilling i det af hr. Heinesen fremsatte lovforslag, og vi har valgt nu at fastholde den ordning, der er foreslået af partiet venstre, idet vi mener, at det er muligt at leve med den, selv om vi ikke mener, at det er den ideelle. Igen et tegn på, at vi faktisk temmelig alvorligt mener, at der ikke bliver vedtaget nogen folkeskolereform, uden at de enkelte partier bøjer sig imod hinanden.

Karaktererne var jeg inde på i mit første indlæg, så det skal jeg ikke gentage her.

Jeg vil godt sige til fru Tove Nielsen vedrørende danskundervisningen, at spørgsmålet om holdningsændringer hos lærerne er jo ikke noget, vi kan lovgive om. Vi kan have forskellige ønsker, men det vil ikke være noget, vi har mulighed for at få ind i lovgivningen. Det har vi derimod omkring ændringer i normaltidsplansrammerne, dvs. de forslag, vi sender ud til de enkelte skoler.

Så er der også flere, der har været inde på spørgsmålet om formålsformuleringen, først fru Tove Nielsen og dernæst en lang række andre ordførere.

Også problemet med kundskaber har været nævnt, og fru Gerda Møller leverede vel et udmærket eksempel på, hvor kompliceret dette spørgsmål er, idet hun sagde, at børnene skulle have viden og færdigheder, og lidt senere i sit indlæg understregede, at der skulle stå kundskaber. Det understreger vel meget klart, at vores muligheder for at skelne imellem, hvad viden er, og hvad kundskaber er, er uhyre ringe, og jeg føler ingen trang til at fortsætte denne efter min